

מקום, אשר — בהמשך לקביעותיו של סעיף-קטן זה — מכריע בית-משפט של שופט שלום בשאלת זכות-קניין בנכסים דלא-ניידי, היה יהיה ערעור בפני בית-המשפט המחוזי — כדבר שבזכות — על פסק-דינו של בית-המשפט ההוא, שניתן בעניין התביעה המשפטית, שבה נתעוררה אותה שאלה של זכות-קניין, למרות כל דבר הכלול בסעיף 13 של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1947, אם נימוק הערעור, או אחד מנימוקי הערעור, הוא כי אותה שאלה הוכרעה שלא כדין."

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

25 בפברואר, 1948.

פקודת בתי-סוהר (תיקון).

מס' 2 לש' 1948.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי-הסוהר, 1946.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1948, ותהיה נקראת מס' 3 לש' 1946, ומתבארת כאחת עם פקודת בתי-הסוהר, 1946, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".
2. סעיף 42 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוכנס בו, מיד לאחר פסקה (ב) שבו, הפסקה הבאה כפסקה (ג):—
"ג) משהעסיקו מחדש לאחר השלימו חמש-עשרה שנות שירות, הוא פורש על-סמך עדות רפואית — כדי הנחת דעתו של הנצעב העליון — האומרת כי מפאת איזו תשישות שכלית או גופנית אין הוא מוכשר למלא את חובות משרתו, וכי אותה תשישות עלולה להיות תשישות של קבע, או".
3. יהיו ורואים את קביעותיה של הפקודה הזאת כאילו קיבלו תוקף ביום האחד באפריל, 1946.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

25 בפברואר, 1948.

תזכיר.

הפקודה הזאת מחוקקת-מחדש — מתוך כפיפות להחלפות קטנות — קביעה, שהיתה כולה לפני חיקוקה של פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1947, בפסקה (ב) (שסופרה עתה מחדש כפסקה (ג)) של סעיף 42 מן הפקודה העיקרית, שהושמטה ממנה בטעות, כשחוקקה פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1947.

פקודת פספורטים (תיקון).

מס' 3 לש' 1948.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפספורטים, 1934.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפספורטים (תיקון), 1948, ותהיה נקראת מס' 35 לש' 1934, ומתבארת כאחת עם פקודת הפספורטים, 1934, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף-קטן (3) של סעיף 4 מן הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים: —
"בתנאי שהתקופה הכוללת של תקפו של הפספורט לא תעלה על עשר
שנים",

המצויות בסופו.

25 בפברואר, 1948.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.
